

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ДЪРЖАВАТА ИЗРАЕЛ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ

(Ратифицирана със закон, приет от XXXIX Народно събрание на 12 септември 2001 г., ДВ, бр. 82 от 2001 г., в сила от 31 декември 2002 г.)

Издадена от Министерство на финансите

Обн. ДВ. бр. 6 от 21 януари 2003 г.

Правителството на Република България и правителството на Държавата Израел, желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите, се договориха, както следва:

Глава първа. ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Обхват по отношение на лицата

Член 1

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи се държави.

Данъци, за които се прилага спогодбата

Член 2

1. Тази спогодба се прилага за данъците върху доходите, налагани от страна на всяка договаряща държава или нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите се считат всички данъци върху доходите като цяло или върху елементи на доходите, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба, са по-специално:

а) за България:

данъкът върху доходите на физическите лица;

корпоративният подоходен данък;

патентният данък

(по-нататък наричани "български данък");

б) за Държавата Израел:

данъкът върху доходите;

данъкът на дружествата;

данъкът върху приходите при отчуждаване на имущество;

данъкът върху увеличената стойност на земята, налаган върху нетната сума на приходите от прехвърляне на недвижимо имущество;
(по-нататък наричани "израелски данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички идентични или в значителна степен подобни по естеството си данъци, които ще се налагат след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони. При съмнение относно определянето дали такива данъци са идентични или в значителна степен подобни, компетентните органи на договарящите държави могат да се консултират взаимно в съответствие с разпоредбите на чл. 26.

Глава втора. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Общи определения

Член 3

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "България" означава Република България и когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталният шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

б) терминът "Израел" означава Държавата Израел и когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет и юрисдикция, а така също континенталният шелф и изключителната икономическа зона и частта от морското дъно и подпочва, върху които тя упражнява суверенни права в съответствие с международното право;

в) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

г) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

д) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

е) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или шосейно транспортно средство, експлоатиран от предприятие, което има място на действително управление в едната договаряща държава, освен когато корабът, самолетът или шосейното транспортно средство се експлоатира изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

ж) терминът "компетентен орган" означава:

(i) по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

(ii) по отношение на Израел - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

з) терминът "национално лице" означава:

(i) всяко физическо лице, което притежава гражданството на едната договаряща

държава;

(ii) всяко юридическо лице, дружество или асоциация, чийто статут се определя от законодателството на съответната държава.

2. а) При прилагането на спогодбата от договарящите държави всеки термин, който не е изрично определен, освен ако контекстът изисква друго, ще има значението, което му придава законодателството на съответната договаряща държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата; всяко значение, определено съгласно приложимото данъчно законодателство на тази държава, ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава;

б) ако в резултат на прилагането на буква "а" от същата алинея значението на термин, определен в законодателството на договарящата държава, е различно от значението на този термин съгласно законодателството на другата договаряща държава, компетентните органи на договарящите държави могат да се споразумеят относно значението на този термин.

Местно лице

Член 4

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото местопребиваване, местожителство, място на управление, място на учредяване или всеки друг критерий от подобно естество. Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно и на двете договарящи държави, неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на тази държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, се счита за местно лице само на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, се счита за местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, се счита местно лице на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която се намира мястото му на действително управление. Ако държавата, в която се намира мястото му на действително управление, не може да бъде определена, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

Място на стопанска дейност

Член 5

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично

стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница; и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място на добиване на природни богатства.

3. Терминът "място на стопанска дейност" включва също така:

а) строителна площадка, строителен или монтажен обект, но само когато продължава повече от 6 месеца;

б) предоставянето на услуги, включително консултантски услуги от предприятие чрез негови работници или друг персонал, нает от предприятието за предоставянето на услугите за такава цел, но само когато дейностите с такъв характер продължават (за същия или свързан обект) на територията на другата договаряща държава повече от 6 месеца в рамките на всеки 12-месечен период.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място изключително за всяка друга дейност от подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа от името на предприятие, като има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на

стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Глава трета. ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Доходи от недвижимо имущество

Член 6

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Морски или речни кораби или самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Печалби от стопанска дейност

Член 7

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в една от договарящите държави съществува практика печалбите, които се причисляват към място на стопанска дейност, да бъдат определяни чрез разпределение на общата печалба на предприятието между неговите различни подразделения, нищо в ал. 2 на този член няма да възпрепятства тази договаряща държава да определя печалбите, които ще се облагат, посредством приетото от нея разпределение; все пак възприетият метод на разпределение следва да бъде такъв, че резултатът да е в съответствие със съдържащите се в този член принципи.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ метод, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Корабоплаване, шосеен транспорт и въздушен транспорт

Член 8

1. Печалбите от експлоатация на кораби, шосейни транспортни средства и самолети в международния транспорт се облагат само в договарящата държава, където се намира мястото на действително управление на предприятието. За целите на този член терминът "печалби" включва също и приходите от случайното отдаване под наем на кораби, шосейни транспортни средства, самолети и контейнери, ако отдаването под наем е инцидентно по отношение на международната транспортна дейност.

2. Печалбите от експлоатацията на речни кораби във вътрешни водни пътища се облагат само в договарящата държава, където се намира мястото на действително управление на предприятието.

3. Ако мястото на действително управление на предприятието за морски или речен транспорт се намира на борда на морския или речния кораб, ще се счита, че то е разположено в договарящата държава, в която е пристанището на домуване на морския или речния кораб или ако няма такова пристанище на домуване, ще се счита, че то е в договарящата държава, на която предприятието, експлоатиращо морския или речния кораб, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Свързани предприятия

Член 9

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети

между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато една от договарящите държави, включи в печалбата на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятие бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост се консултират един с друг.

Дивиденди

Член 10

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък ще бъде:

а) 10 процента от brutната сума на дивидентите, ако дивидентите са изплатени от печалбата на дружество - местно лице на едната договаряща държава, която в съответствие с разпоредби за насърчаване на инвестициите е освободена от данък или подлежи на облагане с по-ниска данъчна ставка от общата данъчна ставка, налагана върху печалбата на дружество - местно лице на тази държава;

б) във всички останали случаи дивидентите се облагат със ставка, която е 50 % от ставката, приложима съгласно вътрешното законодателство на всяка от договарящите държави; въпреки това във всички случаи данъчната ставка няма да е по-голяма от 12,5 % и по-малка от 7,5 %.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и доходи, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно

разпоредбите на чл. 7 или 14.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи от тази друга държава.

Лихви

Член 11

1. Лихвите, възникващи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, наложеният данък няма да надвишава:

а) 5 на сто от брутната сума на лихвите в случаите, когато са изплатени на банка или друга финансова институция;

б) 10 на сто от брутната сума на лихвите във всички останали случаи.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 лихвите, възникващи в едната договаряща държава, се освобождават от данък в тази държава, ако лихвите са платени на другата договаряща държава, неин орган на местна власт или на централната банка или на местно лице на тази друга държава във връзка с вземания за дълг, гарантирани, застраховани или финансирани от тази друга държава, от неин орган на местна власт или централната ѝ банка или от Израелската компания за застраховане на рискове (ИКЗР) в международната търговия.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид независимо от това, дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член. Терминът "лихви" не се отнася за елементи от дохода, които се считат за дивиденти съгласно разпоредбите на чл. 10.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, неин орган на местна власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите независимо дали е местно лице на едната договаряща държава, или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска

дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платещия и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платещия и притежателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Авторски и лицензионни възнаграждения

Член 12

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива авторски и лицензионни възнаграждения могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо авторските и лицензионните възнаграждения, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък ще бъде определен в размер 50 % от данъчната ставка, приложима съгласно вътрешното законодателство на всяка от договарящите държави. Въпреки това този данък няма да бъде по-голям от 12,5 % и по-малък от 7,5 % от брутната сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, магнетофонни записи или други средства за възпроизводство за радио- или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес или за използването на, или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване или информацията относно промишлен, търговски или научен опит или възнаграждения за технически услуги.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платещият е самата държава, неин орган на местна власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платещият на авторските и

лицензионните възнаграждения независимо дали е местно лице на една от договарящите държави, или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, тогава ще се счита, че те възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое трето лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива особенни взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Печалби от прехвърляне на имущество

Член 13

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на морски и речни кораби или самолети, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, свързано с експлоатацията на морските или речните кораби или на самолети, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

4. Печалбите от прехвърляне на акции или подобни права, представляващи дялово участие в дружество, в което 50 % от активите се състоят от недвижимо имущество, намиращо се в едната договаряща държава, могат да се облагат в тази договаряща държава. Печалбите от прехвърляне на дял от сдружение, тръст или наследство, в които 50 % от активите се състоят от недвижимо имущество, намиращо се в едната договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази държава.

5. Печалби, получени от местно лице от замяна или друго разпореждане, пряко или непряко с акции или подобни права в дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава с данък, който е 50 % от ставката, приложима съгласно вътрешното законодателство на всяка от договарящите държави. Въпреки това във всички случаи така определенният данък няма да е по-голям от 12,5 % и по-малък от 7,5 % от реализираните печалби.

6. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1 - 5, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Независими професионални услуги

Член 14

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен ако това лице има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност. Ако то има такава определена база, доходите могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Доходи от трудово правоотношение

Член 15

1. Освен в случаите по чл. 16, 18, 19 и 20 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки 12-месечен период, започващ или приключващ в съответната данъчна година; и

б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата договаряща държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждения, получени за положен труд на борда на морски или речен кораб, самолет или шосейно транспортно средство, използвани в международния транспорт, може да се облага в договарящата държава, в която е разположено мястото на действителното управление на предприятието.

Директорски възнаграждения

Член 16

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Артисти и спортисти

Член 17

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или музикант или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

Пенсии

Член 18

Освен в случаите по чл. 19, ал. 2 пенсии и други подобни възнаграждения, платени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат само в тази договаряща държава.

Държавна служба

Член 19

1. а) Възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган на местна власт, се облагат с данък само в тази държава;

б) такива възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази друга държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена чрез или от фондове, създадени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или на орган на местна власт, се облага с данък само в тази държава;

б) такава пенсия обаче се облага с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат по отношение на възнаграждения, както и пенсии, изплатени за услуги във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Професори, преподаватели и студенти

Член 20

1. Физическо лице, което пребивава в едната договаряща държава с цел преподаване или извършване на научно изследване в университет, колеж, училище или друга призната от държавата образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща

държава, се освобождава от данъчно облагане в първата посочена държава за всяко възнаграждение във връзка с това преподаване или научно изследване в продължение на период не по-голям от две години считано от датата на първото му пристигане с тази цел в тази държава при условие, че това възнаграждение е получено от него от източници извън тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 няма да се прилагат по отношение на доходи от научноизследователска дейност, ако тази дейност е предприета от физическото лице не в обществен интерес, а предимно за лично облагодетелстване на някое лице или лица.

3. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в първата посочена държава, при условие че плащанията са от източник извън тази държава.

Други доходи

Член 21

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, които не са посочени в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез постоянна база, разположена там, и правото или имуществото по отношение на които се получават доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или 14.

Глава четвърта.

МЕТОДИ ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Премахване на двойното данъчно облагане

Член 22

1. Когато местно лице на България получава доход, който в съответствие с разпоредбите на тази спогодба може да се облага с данък в Израел, България, като вземе предвид разпоредбите на ал. 2 и 4, ще освободи този доход от данък.

2. Когато местно лице на България получава елементи от доход, които в съответствие с разпоредбите на чл. 10, 11, 12 могат да се облагат с данък в Израел, България ще допусне приспадане от данъка върху дохода на това местно лице на сума, равна на данъка, платен в Израел. Това приспадане обаче не може да надхвърля размера на данъка, изчислен, преди да е извършено приспадането, който се отнася за тези елементи от дохода, получен от Израел.

3. Когато местно лице на Израел получава доход, който в съответствие с разпоредбите на тази спогодба може да се облага с данък в България, Израел ще допусне приспадане от данъка върху дохода на това местно лице на сума, равна на данъка, платен в България. Това приспадане обаче не може да надхвърля размера на

данъка, изчислен, преди да е извършено приспадането, който се отнася за дохода, получен от България.

4. Когато в съответствие с която и да е разпоредба на тази спогодба полученият доход от местно лице на едната договаряща държава е освободен от облагане с данък в тази договаряща държава, същата държава може въпреки това при изчисляване размера на дължимия данък върху дохода на това местно лице да вземе предвид освободения доход.

Глава пета. СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Недискриминация

Член 23

1. Гражданите на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства и конкретно във връзка с качеството им на местни лица. Независимо от разпоредбите на чл. 1 тази разпоредба ще се прилага също и по отношение на лица, които не са местни на едната или на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същите дейности. Тази разпоредба няма да се счита за задължаваща договарящата държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава всякакви лични облекчения, приспадания и намаления за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на чл. 9, ал. 7 на чл. 11 и ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие, се приспадат при същите условия, както, ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата договаряща държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

5. Разпоредбите на този член ще се прилагат независимо от разпоредбите на чл. 2 за данъци от всякакъв вид.

Процедура на взаимно споразумение

Член 24

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако случаят му е по ал. 1 на чл. 23 - пред компетентния орган на тази договаряща държава, на която е гражданин. Случаят трябва да бъде представен в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от давностните срокове, предвидени в националните законодателства на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат директно да контактуват помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато се счете, че с оглед постигане на споразумение е необходимо да се проведат устни консултации, това може да стане чрез комисия, съставена от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Ограничение на облекченията по спогодбата

Член 25

Компетентният орган на едната договаряща държава след консултиране с компетентния орган на другата договаряща държава може да откаже облекченията съгласно тази спогодба във връзка с всяка сделка, ако по негово мнение ползването на тези облекчения според конкретните обстоятелства биха съставлявали злоупотреба с целите на спогодбата.

Размяна на информация

Член 26

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнение разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, отнасящи се до данъците, обхванати от спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Обмяната на информация не е ограничена от чл.1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съгласно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и

административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или административното и наказателното преследване, както и за решаването на жалби във връзка с данъците, предмет на тази спогодба. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на общественения ред (*ordre public*).

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Член 27

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и консулските служби съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Глава шеста.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Влизане в сила

Член 28

1. Договарящите държави ще се уведомят взаимно по дипломатически път, че са изпълнени изискванията съгласно вътрешното законодателство за влизане на спогодбата в сила.

2. Спогодбата влиза в сила на датата на последното уведомление съгласно ал. 1 и нейните разпоредби ще се прилагат:

(i) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която спогодбата влиза в сила;

(ii) по отношение на другите данъци върху доходите, за данъците, дължими за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Прекратяване

Член 29

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко 6 месеца преди края на всяка календарна година. В такъв случай спогодбата

ще престане да действа:

(i) по отношение на данъците, удържани при източника, за доходите, получени на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която е изпратено съобщението за прекратяване;

(ii) по отношение на другите данъци върху доходите, за данъците, дължими за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението за прекратяване.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в два екземпляра в Йерусалим на 18 януари 2000 г., което съответства на 11 шват 5760, на български, иврит и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.